

[Bækgaard.]

for nylig foretagne Ansættelser, er Indtægterne steget nogle Procent siden sidste Aar. Udbyttet bliver derfor antagelig noget større end anslaaet. For Selskaber og Foreninger er jeg ikke i Stand til at nævne noget Tal, og vi fik jo heller ingen Oplysninger af den højtærede Finansminister om dette specielle Forhold.

Naar man tager i Betragtning, at der paa samme Grundlag vil blive paalignet kommunale og fælleskommunale Skatter til mellem 300 og 400 Mill. Kr. foruden Ejendoms- og andre Skatter, kan man uden Overdrivelse sige, at det er meget store Summer, der skal udredes af Skatteyderne til vor fælles Husholdning, og navnlig i Betragtning af de Vanskeligheder, som store Dele af Erhvervslivet er inde i eller staar over for, er det ikke uden Betænkelighed at vedtage et Forslag som det foreliggende. Men Nødvendigheden er jo over os, der er stillet saa store Krav af ekstraordinær Karakter til Statskassen, at der nødvendigvis maa skaffes større Indtægter. Selv om mit Parti langtfra paa alle Omraader er enigt i den økonomiske Politik, der føres, saa erkender vi dog, at Tiden og Situationen omkring os stiller store økonomiske Krav og medfører Byrder, som vi i Fællesskab maa bære. Vi har bevidst det ved at være med til at bevilge store Beløb i saa Henseende, og vi vil ogsaa være med til at gennemføre dette meget betydelige Skatteforslag.

Naar de Skattebeløb, der skal udskrives, er saa store, er det imidlertid særlig nødvendigt, at de bliver fordelt ligeligt, at der bliver taget mest muligt Hensyn til den enkeltes Bæreevne, og at Skattekilderne bliver taget i Brug i størst mulig Udstrækning. I sidstnævnte Henseende mener jeg ogsaa, at baade det Lovforslag, som vi her behandler, og den sidst vedtagne Skattelov giver Udtryk for en vis Opfindsomhed, ligesom der er sket Fremskridt med Hensyn til Fordelingen. Den Sammenligning af Skalaerne for personlig Beskatning, som har fundet Sted under Behandlingen i Folketinget, giver et klarere og enklere Beregningsgrundlag end det hidtil anvendte, og jeg tror tillige mere Lighed i Forhold til Bæreevnen. Rent skatte-teknisk set og med Hensyn til Fordelings-synspunktet betegner Lovforslaget efter min Opfattelse et Fremskridt, idet vi i Øjeblikket ikke alene har den oprindelige Skat, men ogsaa mere eller mindre hurtigt opduk-kende Tillægsskatter. Paa nogle Omraader finder jeg dog enkelte Ting i Afsnit I temmelig indviklede, hvad jeg skal komme

tilbage til under min Omtale af de enkelte Afsnit.

Jeg vender mig derefter til Afsnit I. A., Indkomstskat af Personer m. m. Hele Forslaget fremtræder jo som en Række Ændringer i eller Tilføjelser til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 og, for enkelte Punktets Vedkommende, Lov Nr. 458 af 22. December 1939, i hvilke Love vi har Grundreglerne baade for Ansættelse til og Beregning af Statsskatterne. Den i § 1 opførte Skala fremtræder, som allerede tidligere nævnt, som Resultat af en Sammenarbejdning af den gamle Skala og de forskellige Tillægsskalaer, hvad der selvfølgelig er en Fordel, idet det hele bliver mere overskueligt og lettere for Administrationen at arbejde med. En anden Fordel ser jeg deri, at de helt smaa Skattebeløb ikke længere tages med. Det er et Spørgsmaal, der mange Gange har været fremdraget af dem, som har med Administrationen og Opkrævningen af Skatterne at gøre, om man ikke kunde blive fri for at opkræve disse helt smaa Beløb, der finansielt ikke betyder noget. Der blev gjort et Skridt i saa Henseende i Loven om den 40 pCt.s Ekstraskat. Her drager man nu den fulde Konsekvens, idet det fastslaas, at Skattebeløb under 2 Kr. ikke skal opkræves. Dette betragter jeg som en Fordel, og, som sagt, finansielt betyder det ikke noget videre.

Merindkomstskatten er bibeholdt i en lidt modereret Form. Det drejer sig ikke om saa meget, men den har alligevel givet en Del Penge, og derfor er den bibeholdt for enkeltes Vedkommende, men altsaa i en noget modereret Form.

Skalaen er for alle Satsers Vedkommende ensbetydende med en ikke ubetydelig Stigning, for alle Satsers Vedkommende mindst en Fordobling, for flere Satsers Vedkommende — det drejer sig navnlig om de mindre Indkomster og Mellemindkomsterne — mere end en Fordobling, indtil en 3—4-Dobling.

Afsnit I. B., der omhandler Aktieselskabsbeskatningen, synes jeg ikke man kan betegne som en Forenkling. Dette Afsnit er efter min Opfattelse ikke saa lidt vidtløftigt, jeg synes alt for vidtløftigt, særlig i Betragtning af, at Loven kun skal gælde for et enkelt Aar. Men det er vel nærmest Tanken, at dette Aar skal være et Prøveaar, og derfor kan man forsone sig med, om det ogsaa er lidt vidtløftigt. Jeg har imidlertid stillet mig selv det Spørgsmaal, om det virkelig er nødvendigt at gøre Beregningen saa besværlig, som jeg synes den er blevet. Hvad man tilsigter, er stort set,